

«Σύμφωνο Συμβίωσης»: Μια νέα μορφή οικογένειας (Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου Παντελεήμων)
[alopsis](#)

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Οι παρακάτω σκέψεις εκφράζουν την ποιμαντική αγωνία της τοπικής Εκκλησίας, απευθύνονται δε στα μέλη της, γιατί τα εκτός αυτής ρυθμίζουν την ζωή τους από μόνοι τους.

Η Εκκλησία θέλει όλοι οι άνθρωποι να γίνουν μέλη του Σώματος του Χριστού, αλλά δεν βιάζει κανένα και ο καθένας είναι υπεύθυνος για τις επιλογές του.

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές μας δίνει ένα «προοδευτικό» βήμα που κάνει ο νομοθέτης, ως να είναι λελυμένα όλα τα προβλήματα της χώρας μας και αυτό μόνο που έμεινε να ρυθμίσει, είναι το συμβολαιογραφικό «Σύμφωνο Συμβίωσης».

Δεν πρέπει ο νομοθέτης να υποτιμά την νοημοσύνη μας γιατί το νομοσχέδιο αυτό απώτερο σκοπό έχει να νομιμοποιήσει αφύσικες σχέσεις.

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι το «Σύμφωνο Συμβίωσης» θα αλλάξει ριζικά τη μορφή της συζυγίας και της οικογένειας.

Ποια είναι η μαρτυρία της Εκκλησίας απέναντι σ' αυτές τις αλλαγές;

Συχνά χρησιμοποιούμε τον όρο «θρησκευτικός γάμος» αντί του ορθού «εκκλησιαστικός γάμος».

Θρησκευτικός είναι ο γάμος που γίνεται με ένα θρησκευτικό τελετουργικό. Εκκλησιαστικός είναι ο γάμος εκείνος που γίνεται στην προοπτική της εκκλησιοποίησης των πάντων, στην ατμόσφαιρα του μυστηρίου που είναι «μέγα εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν», κατά τον Απ. Παύλο. Ό,τι μένει έξω από το σώμα της Εκκλησίας είναι φθαρτό, πεθαίνει όταν πεθάνουν οι συντελεστές του. Η Εκκλησία επιθυμεί την αφθαρτοποίηση του γάμου και το μπόλιασμα του στην πηγή της Ζωής, τον Χριστό.

Αν μπορούσαμε να ξαναβρούμε τη θεολογία του γάμου και να την κηρύξουμε στον κόσμο θα αποκαλύπταμε την μεγάλη «αμαρτία» του νέου νομοσχεδίου. Ρυθμίζοντας κυρίως τα οικονομικά και τα κληρονομικά του ζευγαριού το «Σύμφωνο Συμβίωσης» έρχεται να αποκαλύψει ότι δεν είναι πλέον ο άνθρωπος μέτρον των χρημάτων, αλλά το χρήμα μέτρον του ανθρώπου. Τελικά η μεγάλη «αμαρτία» του «Συμφώνου συμβίωσης» είναι ότι «συρρικνώνει» τον άνθρωπο αφαιρώντας του τα συναισθήματα, τις προσδοκίες τον ψυχισμό, την αγάπη, με άλλα λόγια όλα εκείνα που τον κάνουν άνθρωπο. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο θα πρέπει να κηρύξουμε και πάλι το αληθινό νόημα του γάμου που δεν είναι τα στολίσματα και η εμφάνιση, που πολλές φορές είναι ασυμβίβαστα με τον ιερό χώρο του Ιερού Ναού, αλλά η ιερότητα των σχέσεων που απορρέουν από τη μοναδικότητα του ανθρωπίνου προσώπου.

Διάπυρος προς Κύριον ευχέτης

Ο Μητροπολίτης
Ξάνθης και Περιθεωρίου
Παντελεήμων

(Πηγή: Εβδομαδιαία Εφημερίδα Ξάνθης "Ακρίτας", 14/4/2008)

Περί του «Συμφώνου Ελεύθερης Συμβίωσης» (Μοναχός Μωσής Αγιορείτης) [alopsis](#)

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το πρόσφατο «Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης» δημιούργησε φαίνεται διχασμό στην Ελληνική Ιεραρχία, ενώ, ταπεινά φρονούμε, θάπρεπε να φέρει αρραγή ενότητα στο συνοδικό σώμα. Εφθασαν οι δημοσιογράφοι να μιλούν για διχασμό του εκκλησιαστικού σώματος, για προοδευτικούς ιεράρχες και καθυστερημένους, το θέμα είναι λίαν σοβαρό.

Κατ' αρχάς κανείς κανένα ποτέ δεν μπορεί να εκβιάσει να πιστεύει, να εκκλησιάζεται, να συμμετέχει συνειδητά στα μυστήρια της Εκκλησίας. Ολοι γνωρίζουμε την ελευθερία των ηθών, τον πανσεξουαλισμό, την επικρατούσα ασυδοσία. Γνωρίζουμε επίσης καλά τα αποτελέσματα αυτής της ξέφρενης και ασυλλόγιστης ζωής. Ο καθένας είναι άξιος των πράξεών του. Το κάθε πρόσωπο είναι σεβαστό. Δεν μπορούμε, όμως, το ασύδοτο να πούμε σοβαρό, το αμαρτωλό αγαθό, το ανίερο όσιο, το άτιμο τίμιο. Δεν μπορούμε να νομιμοποιούμε το παράνομο. Να μετονομάζουμε το άνομο σε νόμιμο. Ο συμβολαιογράφος να χρίζεται ιερέυς, ο δήμαρχος αρχιερέυς. Νωρίς ο Μέγας Αντώνιος είπε, πως θα έλθει μία εποχή, που οι παράλογοι θα λένουν τους λογικούς παράλογους και το αντίθετο. Μήπως είναι αυτή η εποχή μας;

Το λεγόμενο «Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης» ελαχιστοποιεί την ανάληψη της όποιας ευθύνης των συμβιούντων. Έτσι επιβραβεύεται κατά κάποιο τρόπο ο ατομισμός, ο εγωισμός και η ανευθυνότητα. Στο εκκλησιαστικό μυστήριο του γάμου ο ίδιος ο Χριστός τοποθετείται ανάμεσα στο ανδρόγυνο, το οποίο ευλογεί για μία μόνιμη συμβίωση, συζυγία, αλληλοκατανόηση, αλληλοπεριχώρηση, αλληλοσεβασμό και αλληλοβοήθεια. Η Εκκλησία δεν είναι αυστηρή από ιδιοτροπία και παραξενιά, αλλά από μεγάλη αγάπη. Η διδασκαλία της η ευαγγελική και η ερμηνευτική αγιοπατερική είναι εντελώς ξεκάθαρη. Ο ίδιος ο Χριστός λέγει πως, αν ο άνθρωπος δει πονηρά κάποιο πρόσωπο, ήδη έχει μοιχεύσει, έχει αμαρτήσει. Ο λόγος του Ευαγγελίου του Χριστού είναι διαχρονικός, σαφής και ακέραιος. Μοντέρνοι θεολογούντες, ρασοφόροι ή μη, ελεγχόμενοι από τραγικούς διχασμούς και εσωτερικά κενά, θεωρούν αθεολλόγητους, όσους ξεκάθαρα χαρακτηρίζουν την αμαρτία με το όνομά της. Φθάνουν να λένουν ότι μόνο η επί χρήμασι αμαρτία θεωρείται πορνεία. Αναιρούν το Ευαγγέλιο, ερμηνεύουν κατά το δοκούν την Παράδοση της Εκκλησίας. Ειρωνεύονται τις θέσεις της Εκκλησίας για τις προγαμιαίες σχέσεις. Ουδέποτε ουδείς μίλησε για αποκεφαλισμό των αμαρτωλών. Ολοι είμεθα αμαρτωλοί. Ο ιερός Χρυσόστομος ωραία λέει: Πρόσεξε μήπως κτυπώντας την αμαρτία κτυπήσεις και τον αμαρτωλό. Ολοι οι αμαρτωλοί είναι συμπαθείς. Προς όλους υπάρχει η μετάνοια. Δεν μπορούμε όμως και δεν επιτρέπεται να χαϊδεύουμε τα πάθη των ανθρώπων, να τα παραβλέπουμε σκόπιμα, να τα θεωρούμε και ηρωικές πράξεις, να τα δικαιολογούμε και επαινούμε. Καμία νομοθετική πράξη δεν μπορεί το αμαρτωλό να το παρουσιάσει, επιτρεπτό, θεάρεστο και ανένοχο. Η νομιμοποίηση των εκτρώσεων δεν έκανε τις ψυχές των γυναικών εκείνων, που προβαίνουν σε φόνο, λευκές.

Είναι ανάγκη να μιλήσουμε με πόνο και αγάπη για τη σώζουσα και λυτρωτική αλήθεια. Μη φοβόμαστε τις λέξεις αλλά τις πράξεις. Δεν θα βοηθήσουμε τον κόσμο με το να μη του λέμε όλη την αλήθεια. Η Εκκλησία δεν προβαίνει σ' εκπτώσεις. Δεν μπορεί να παρεκκλίνει της Αγίας Γραφής

και των Ιερών Κανόνων. Δεν οικονομούνται όλα και δεν μπορεί η οικονομία να γίνει κανόνας, γιατί πάντοτε αποτελεί εξαίρεση. Η Εκκλησία δεν απειλεί, δεν τρομοκρατεί, δεν κραυγάζει, δεν άγγεται, δεν αστυνομεύει. Η Εκκλησία προσκαλεί, προτείνει, εμπνέει, νουθετεί, προφυλάσσει, συγχωρεί και λυτρώνει και σώζει τους μετανοούντες. Οσοι ζητούν έπαινο για την αμαρτία τους και καυχόνται γι' αυτή, έχουν σοβαρό πρόβλημα, πάσχουν από υπερηφάνεια. Είναι αδιανόητο άνθρωποι της Εκκλησίας να επευλογούν ανίερες σχέσεις.

Ο γάμος για την Ορθόδοξη Εκκλησία είναι στίβος, αγώνας, συναγωνισμός προς τη θέωση. Η ασκητική της αγάπης, η αρετή της εγκράτειας, η ανιδιοτέλεια, η ειλικρίνεια, η υπομονή, η ανεκτικότητα, η θυσιαστική προσφορά και η ταπείνωση κοσμούν τον τίμιο γάμο.

Μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία για θέματα τόσο σοβαρά δεν υπάρχουν υποκειμενικές απόψεις, ιδέες και ερμηνείες. Ο κόσμος μπορεί να πορεύεται ελεύθερα, όπου θέλει. Η Εκκλησία παρακολουθεί, συμπονά, κατανοεί, αλλά δεν μπορεί να παρασυρθεί από την παρασυρμένη πλειοψηφία. Θα επιμένει να διασώζει την αλήθεια και μέσα από ελάχιστες κάποτε μειοψηφίες.

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος», 4/4/2008)

Εκκλησία και Σύμφωνο Συμβίωσης

Του μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου, κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Από καιρό ετοιμαζόταν το νομοσχέδιο για το Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης και μάλιστα είχε συνδυασθεί με τη νομιμοποίηση των ομοφυλοφιλικών σχέσεων.

Το νομοσχέδιο το οποίο πρόκειται να κατατεθεί στην Βουλή, σύμφωνα με δήλωση του υπουργού Δικαιοσύνης, δεν περιλαμβάνει διατάξεις για τους ομοφυλοφίλους, αλλά επιλύει διάφορα άλλα κοινωνικά ζητήματα.

Το θέμα αυτό μπορεί να αντιμετωπισθή από πλευράς Πολιτείας και από πλευράς Εκκλησίας, διότι άλλος είναι ο ρόλος της Πολιτείας και άλλος ο ρόλος της Εκκλησίας.

1 Η Πολιτεία, κατά πρώτον, ενδιαφέρεται για την επιλύση κοινωνικών προβλημάτων, δεδομένου ότι στην κοινωνία μας ζουν και πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι δεν είναι μέλη της Εκκλησίας. Φυσικά, οι νομοθετικές ρυθμίσεις τέτοιων θεμάτων πρέπει να γίνονται με προσοχή, να μην αφίστανται του κοινού δικαίου, διότι ο νόμος δεν είναι απλώς για να επιλύει κοινωνικές διαφορές και να ικανοποιεί τις επιθυμίες των ανθρώπων, αλλά και να τους παιδαγωγεί. Αυτό είναι πολύ σημαντικό σημείο, το οποίο δυστυχώς δεν αντιμετωπίζεται σωστά.

Ενας σημαντικός κίνδυνος για το νομοσχέδιο αυτό βρίσκεται στο ότι εισάγεται ή υπονοείται κατά κάποιον τρόπο μια τρίτη μορφή γάμου.

Μέχρι τώρα στην πατρίδα μας ισχύει ο θρησκευτικός γάμος και ο πολιτικός γάμος. Τώρα εισάγεται και ένα είδος τρίτου γάμου. Βεβαίως, στις δηλώσεις του υπουργού διαβάζουμε ότι δεν πρόκειται περί τρίτου γάμου. Ομως το κρίσιμο σημείο είναι ότι πρέπει να ξεκαθαρισθεί σε τι διαφέρει το Σύμφωνο ελεύθερης διαβίωσης από τον πολιτικό γάμο. Και το ερώτημα που τίθεται είναι: Γιατί οι λεγόμενες νέες διευκολύνσεις δεν τίθενται στις ήδη υφιστάμενες διατάξεις περί πολιτικού γάμου; Νομίζω ότι δημιουργείται η υποψία ότι το Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης που διαχωρίζεται από τον πολιτικό γάμο μπορεί να θεωρηθεί ως γέφυρα εισαγωγής, ύστερα από λίγο, της αναγνώρισης

κάθε άλλης σχέσης.

2 Η Εκκλησία, έπειτα, ενδιαφέρεται για την ανύψωση του κοινωνικού βίου και του ανθρώπου, τη θεραπεία των παθών, την καλή λειτουργία της οικογένειας και γι' αυτό θα πρέπει να υπάρχει συνεργασία μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας στη θέσπιση νόμων που θα αναφέρονται στην οικογένεια.

Αυτό, άλλωστε, ήθελε και ο νομοθέτης με την διάταξη του 3ου άρθρου του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος, στο οποίο γίνεται λόγος ότι «η Εκκλησία της Ελλάδος συνεργάζεται μετά της Πολιτείας, προκειμένου περί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος ως... της εξύψωσης του θεσμού του γάμου και της οικογενείας...». Εδώ γίνεται λόγος για εξύψωση του γάμου και της οικογένειας και όχι για υπονόμωσή τους.

Πέραν τούτου η Εκκλησία ενώ ενδιαφέρεται για τα μέλη της, δεν έχει ουσιαστικό λόγο για τους άλλους που δεν είναι ενεργεία και δυνάμει μέλη της. Ομως, και η ποιμαίνουσα Εκκλησία θα πρέπει να ενδιαφέρεται πρωτίστως για την ποιμαντική του χριστιανικού γάμου και της ζωής της οικογένειας. Γιατί η πραγματικότητα δείχνει ότι δυστυχώς δεν έχουμε εμείς οι κληρικοί ουσιαστική επικοινωνία με την πλειονότητα των ανθρώπων που δέχονται τις ευλογίες του χριστιανικού γάμου.

Πόσοι έγγαμοι Χριστιανοί ζουν σύμφωνα με την παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας; Και πόσοι κληρικοί ενδιαφέρονται πραγματικά για την προετοιμασία των νέων για την ανάπτυξη χριστιανικής οικογένειας και την προκοπή των εγγάμων που τέλεσαν ορθόδοξο γάμο;

Το πρόβλημα είναι πολύπλοκο, δεν εξαντλείται σε μερικές δηλώσεις με έντονο το συνθηματολογικό στοιχείο.

KYPIAKATIKH - 06/04/2008